

V STŘÍBRSKÝ ZPRAVODAJ č. 3/07

MASOPUST OVLÁDL NÁMĚSTÍ

Pravé masopustní úterý, které na tento den podle tradice připadá, si mohli vychutnat lidé ve Stříbře. Masky se sešly na náměstí, kde podupávaly při živé hudbě Amátovky z Černošína. V éteru se nesla vůně špekáčků, jitrniček a dalších dobrot, které zahřály společně se sluníčkem. „Také jsem se tu zastavila, ale masku nemám, jdu teprve z práce,“ usmívala se Ivana Havlová, která přišla aspoň na „jukandu.“ Všechny masky uvítal osobně starosta Miroslav Nenutil. Kladrubskému Pronobusovi propůjčil do půlnoci klíč od města Stříbra, za což si vysloužil nejen potlesk a posypání pepřem, ale také bramborovou medailí.

Nezapomněl připomenout, že od půlnoci začíná 40-denní půst, což přihlížející pobavilo. „Jsem tu už 30 let, ale to je poprvé, co tu vidím takové pěkné masopustní řádění,“ řekla nám Terezie Barešová, která také dodala, že ji překvapilo velké množství lidí. Masky nejvíce ocenily děti. „Je to tu bezva. Dostala jsem od masek dobrou koblihu a příští rok už vím, že můžu přijít v masce. Asi půjdu za čarodějnici,“ plánuje si do budoucna osmiletá Nikola Kvasničková. Na náměstí se pak strhla velká tancovačka s popíjením a ochutnávkou ze zabijačky. Veselé

dovádění, o které se nejvíce postaral Kladrubský divadelní spolek v čele s Pronobusem, se posléze přemístilo pod střechu místní Besedy. Tam se teprve rozproudila pořádná zábava... Sál se sice ve finále nezaplnil, ale přesto, kdo přišel, nezahálel a byl pořád v jednom kole. Kladrubáci nenechali nikoho chvilku posedět a tančilo pořád.

Masopustní tradice se začíná ve Stříbře teprve rozbíhat. Pro další léta bude nutné zapojit do účasti i místní spolky a organizace, aby tato akce získala na popularitě. Určitě občané přivítají širší výběr stánků jak s občerstvením, tak třeba s různým vhodným doplňkovým sortimentem. Budeme se tedy na příští masopustní veselí těšit.

Vepřové hody....

Únorové staročeské vepřové hody přilákaly spoustu labužníků. Gastro Zlatý kalich se opět blýsklo, stoly se prohýbaly pod množstvím pochutin. Nabízely se jelítka, jitrnice, škvarky, a jako specialita Taliány po kališnicku. Nechyběly dobroty, jako jsou pečená kolena přímo na ohni. Kdo chtěl sladké, dal si domácí koláče. Veselé heslo „když máte prázdná břicha, sejdem se na zabijačce u Kalicha,“ se všem líbilo.

foto L. Jiránek

V TOMTO ČÍSLE SI PŘEČTETE

- CO NOVÉHO VE ŠKOLÁCH
- JEDNO MĚSTO A FOTO
- KOUŘIT NEBO NEKOUŘIT
- NOVÝ ZÁKON O STUDNÁCH
- MĚSÍČNÍ PŘEHLED AKCÍ
- F.R.ČECH VE STŘÍBRĚ
- CO NOVÉHO V KINĚ
- OSMITISÍCOVKA V KINĚ
- STUDENTI VYSTAVOVALI
- FILMY V TOMTO MĚSÍCI
- PLESY V „KULTURÁKU“

SPOLUPRÁCE ŠKOL

„Žáci učí žáky“, tak se jmenuje projekt, který připravila paní učitelka Marcela Hlaváčová společně se žáky devátých tříd ZŠ Mánesova v rámci předmětu seminář společenských věd pro žáky III. třídy ZŠ Revoluční.

První setkání plné očekávání proběhlo na naší škole. Žáci IX. tříd přišli a připravili zajímavý program. Žáci III. třídy soutěžili, sportovali a za snahu pro ně byla přichystaná sladká odměna. Všichni byli nadšeni a plni příjemných zážitků.

Druhé setkání se odehrálo v ZŠ Mánesova a bylo zaměřeno na výtvarnou činnost. Žáci IX. tříd nás nejprve provedli celou školou a pak rozdělili do čtyř skupin, kde se tvořilo a malovalo. Na závěr jsme se všichni podepsali vlastním otiskem ruky a stvrdili naše přátelství.

Všichni se už těšíme, co přinese další – třetí setkání.

*Jarmila Dvořáčková, učitelka III. třídy
ZŠ Revoluční*

Výtvarné dovádění na Mánesce

V budově ZŠ
Mánesova ve
Stříbře se v pátek

19. 1. uskutečnila již druhá schůzka projektu Žáci učí žáky. Připomeňme si, že uvedený projekt je zaměřen na spolupráci dvou stříbrských základních škol. Ve vyučovacím předmětu seminář společenských věd připravují žáci devátých tříd ZŠ Mánesova výukový program pro mladší žáky ze ZŠ Revoluční.

Tentokrát bylo setkání zaměřeno na výtvarnou výchovu. Třetíci si nejprve

prohlédli celou budovu starších „kolegů“ od sklepa až po půdu. Nejvíce se jim zalíbila speciální učebna přírodopisu, kde obdivovali živá zvířata. Pak se sami pustili do výtvarné práce. Na stanovištích si vyzkoušeli „sochařinu“ pod vedením Martiny Sovové a Andrey Kulchovové. V učebně fyziky předvedli svůj program Tomáš Černoch, Michal Leško a Jakub Hornát. Hbité prsty byly potřeba u třetího stanoviště, vedeného Kristýnou Vejskalovou, Klárou Eyerovou a Monikou Kolenovou. Mladší i starší účastníci otiskli svoji ruku na arch papíru, který je dnes vyvěšen spolu s fotografiemi na chodbě Mánesky. „Jsem ráda, že se naše děti pobavily, poznaly jiné školní prostředí i příjemné starší žáky,“ řekla v závěrečném poděkování paní učitelka Jarmila Dvořáčková ze ZŠ Revoluční.

Marcela Hlaváčová

Utkaly se umělecké školy

Ve Stříbře se soutěžilo, tentokrát se utkaly základní umělecké školy.

Oblastního kola soutěže v komorní hře, kde ponejvíce převládaly dechové nástroje, se zúčastnilo osm souborů. Stříbro zastoupily čtyři soubory, Tachov dva a Planou také dva soubory. Odborná porota byla složená ze zástupců všech uměleckých škol. Rozhodně neměla porota jednoduchou práci. Jak sami účastníci hodnotili, úroveň všech komorních her byla velmi vysoká a bylo nesnadné se rozhodovat.

„Měli jsme trochu trému a museli jsme si hlídat dynamiku,“ řekl nám Jakub Hrábek ze stříbrského klarinetového kvartetu. „Naštěstí se už známe a jsme docela sehraní, takže jsme postoupili do dalšího kola, které by mělo být v březnu v Plzni,“ netajil se radostí mladý hudebník. Vzácnou návštěvou

byla pro všechny přítomné Václava Zelenková z Krajského úřadu plzeňského kraje. Nakonec byl jako nejlepší výkon ohodnocen Klarinetový kvartet ZUŠ Stříbro ze třídy učitele Miloše Matějky a Saxofonový kvartet ZUŠ Tachov ze třídy učitele Petra Mikulíka. Do krajského kola, které bude v březnu v Plzni, nakonec postoupily tři komorní hry ze Stříbra, dvě z Plané a dvě z Tachova. Celkově se dá usuzovat, že náš region nemá o dobré hudebníky nouzi a dá se očekávat další slušné umístění.

Masopust

První pololetí školního roku zakončili žáci 1. - 3. tříd ZŠ Gagarinova ul., masopustem. Akce byla naplánovaná na čtvrtek 1.2. Každý si měl doma připravit nějakou masku a v té vystupovat celé dopoledne ve školní tělocvičně. Na masopust byli pozváni také rodiče, kteří přišli v hojném počtu, aby fandili svým ratolestem v jednotlivých soutěžích.

Aby se na každého dostalo a mohl se zúčastnit, přihlašovaly se děti většinou ve dvojicích. Každý vítěz byl odměněn drobností, která mu určitě udělala radost. Tak například: tancovalo se pod provazem, který se po každém kole snižoval. Hrál se „papírková“ (židličková) - po skončení hudby musely děti zaujmout jeden domeček. Problém byl takový, že domečků bylo vždy o jeden méně než soutěžících. Co by to bylo za masopust, kdyby se netančilo s koštětem. I na to došlo. A řada dalších her.

Vyvrcholením celého dopoledne byla proměna jednotlivých tříd a porota, která byla sestavena z rodičů, vybrala z každé třídy dvě vyhrávající masky. Tady jsou naši výherci :

- 1.A - Patrik Janda (pirát), Adam Šilhán (indián)
- 1.B - Denisa Kratochvílová (Karkulka)
- Veronika Dobrocsanyiová (veverka)
- 2.A - Nikola Varousová (bílá paní)
- Nikol Márcová (růžový motýl)
- 2.B - Eva Spisarová (beruška) David Bohuslavický (smrt)
- 3.A - Kateřina Osmiková (čertice) Jan Pitra (vlk)
- 3.B - Kamila Chachulová (vodník)
- Tomáš Hanzlík (H. Poter)

Všem vybraným maskám ještě jednou gratulujeme. Ocenění si také zaslouží ostatní masky, vždyť každý se snažil, aby ta jeho byla tou nejlepší.

Jiřina Svobodová

Přežijí nejpilnější stvoření neobyčejnou a teplou zimu?

Včely jsou bezesporu naším přírodním zlatem. Jejich produkty nás léčí i živí, jejich pilnost je dávana za příklad. Letošní zima byla dlouho teplá, nemůže našim včelkám nějak uškodit? Na to jsme se zeptali pana Jana Krabce, známého včelaře ze Stříbra.

Jaký vliv může mít průběh letošní zimy na včely?

Jan Krabec – „Nejsprávnější odpověď by asi měla být – já nevím - . Ale tím bych čtenáře neuspokojil a mohli by Vás, paní redaktorko, podezírat, že jste otázku položila někomu nepovolanému. Proto tedy přidám i vysvětlení. Je třeba vycházet z biologických projevů včelstva. Vše začíná již v srpnu předešlého roku, kdy končí svůj krátký život letní generace včel, které odvedly hodně práce a umírají ve stáří okolo 3-4 týdnů. V poslední fázi svého života přeměnily včelařem podaný cukerný roztok na zimní medné zásoby a vychovaly ještě dostatečný počet včel, které musí v relativním klidu přežít až do jara následujícího roku. Ty zase vychoávají další generaci včel v březnu a v dubnu, postupně už plně pracovní zatěžovaných, takže opět s krátkou dobou života.“

Zmínil jste se, že zimní generace dlouhověkých včel přežívá v poměrném klidu. Co vlastně v úlu dělají?

„Při venkovních teplotách pod 10°C se stahují do chomáče okolo včelí matky. Je až neuvěřitelné, že navzdory jakýmkoliv mrazům venku dokážou udržet matku v chomáči při teplotě okolo 30°C nad nulou. A na to včely jako energetický zdroj postupně spotřebovávají medné zásoby. Těch bývá na začátku zimy v úlu 15-20kg.“

Kolik včel bývá v úlu?

„Včelaři chovají včely v různých typech úlů. Liší se kromě jiného i velikostí vnitřního prostoru. Takže v létě 60 000 až 100 000 včel a v zimě 30 000 až 60 000 včel.“

Letošní zima byla dlouho teplá. Jak působí na včely?

„Příznivé bylo, že v teplých dnech měly včely možnost proletět se a vyprázdnit v sobě nahromaděné výkaly. Ale dlouhé období s vyššími teplotami podnítilo matky ke kladení vajíček. A tak s minimální přestávkou přicházely na svět nové včely. Ale k jejich výchově

včely spotřebovaly více energie, takže došlo k většímu úbytku medných zásob, které během zimy není možné doplňovat. Stejně závažná je i spotřeba pylových zásob, jediného zdroje bílkovin nutných pro rozmnožování včel. Pokud by příroda chtěla teplé počasí v první polovině zimy následně nějak vyrovnat do průměrných hodnot chladným březnem a dubnem, pak by pyl včelám mohl chybět právě v době, která je pro výměnu zimních včel za letní rozhodující. A dá se také předpokládat, že mladé včely, které se vylíhnou v nezvyklých zimních podmínkách, budou mít nižší vitalitu, a tedy i zkrácenou dobu života. Nynější ochlazení přinutilo včely stáhnout se do těsného chomáče. Značná část plodu tak může zůstat mimo tento chomáč a odumře zachlazením. Práce včel při výchově tohoto plodu tedy byla marná, jen se zimní včely zbytečně vyčerpaly a nemusí se výsledně v potřebném počtu dožít jarních měsíců.“

Lidé přes zimu častěji onemocní, mohou také včely být v této době více nemocné?

„Tato otázka by si zasloužila delší a hodně odborný výklad. Soustředím se na nejpodstatnější problém, který souvisí s letošním průběhem zimy. Od konce 70. let minulého století se naši včelaři zabývají parazitárním onemocněním včelího plodu. Původcem je roztoč *Varroa destructor*, který se do Evropy dostal z jihovýchodní Asie. Rychle se přizpůsobil zdejšími klimatickými podmínkami. Pokud je ve včelstvu plod, samičky tohoto roztoče ho napadají, kladou na něj svá vajíčka a z nich se vyvíjejí další roztoči. Škodí tím, že zraňují včelí plod a vysávají tělní tekutiny. Kromě toho přenášejí některé další choroby, nejzávažnější z nich jsou virové. Včelaři sice provádějí povinné léčebné zákroky proti této nákaze, ale právě teplé počasí na konci podzimu a počátku zimy nepřinutilo včelstva přerušit plodování. Roztoči, kteří se v této době léčení nacházeli na plodu zavíčkováném, nemohli být zničeni, a tak se dá předpokládat, že včelstva jsou v této době napadena *Varroázou* ve větší míře. Skutečný stav budou včelaři znát až z výsledků laboratorních vyšetření vzorků, které právě nyní odebírají.“

Co tedy čeká včelaře v nejbližším období?

„Využít koncem února nebo nejpозději v březnu první teplé dny k prohlídkám včelstev. Podle zjištěného stavu mohou včelám hodně pomoci chovatelskými zásahy. Nejspíš bude nutné prostor úlu zúžit, aby i menší množství včel dokázalo prostor s plásty plně obsednout. Pokud se na více dnů zvýší venkovní teploty, bude nutné podávat včelám cukerné roztoky. Někteří včelaři si v dobách nadbytku pylu i medu ukládají zásobní pláty mimo úly. Uchování těchto plástů je poměrně náročné na skladovací podmínky, takže to nedělají všichni. Ale ti, kteří je mají, budou mít výhodu.“

A teď se vracím k původní otázce. Jaký tedy může mít vliv průběh letošní zimy na včely?

„S největší pravděpodobností dosaďadní průběh zimy naruší proces přezimování včelstev. Bez pomoci chovatelů by mohly nastat zvýšené ztráty celých včelstev, nebo by se mohl zpozdit jejich jarní rozvoj. A z toho by pak vyplynuly další problémy. Pro nedostatečné využití snůškových zdrojů by byla nižší produkce medu, zejména v období května a června. Také by některé hmyzosnubné rostliny, kulturní i planě rostoucí, mohly být hůře opyleny. V každém případě se včely budou snažit nepříznivé okolnosti svými schopnostmi zvládnout. A chovatelé jim v tom musí pomoci.“

PŘEKLADY V NJ

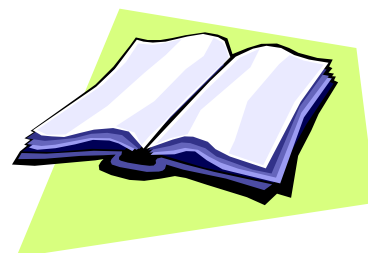
Petra Kolářová

Tel: 723 547 444

Fax: 377 826 409

kolarova.pp@centrum.cz

Všechny obory,
dle potřeby
S TLUM. DOLOŽKOU
Kvalitně a rychle.

Jedno město a fotografie

Uveřejnění seriálu „Byl jednou jeden dům...a jedno město“ mne, na základě čtenářských ohlasů, dovedlo k příjemnému zjištění, že o danou tematiku je mezi odběrateli Stříbrského zpravodaje poměrně živý zájem. Proto si dovoluji, v návaznosti na výše zmíněnou řadu článků, předložit váženému okruhu příznivců jakousi obrazovou přílohu předchozích textů. Ve svém fotoputování ulicemi našeho města se budu snažit dodržovat stejnou logiku postupného procházení jednotlivých míst. Limitujícím faktorem zde bude obsáhlost souboru mně dostupných archivních snímků, kterážto kolekce je výsledkem mého chaotického shromažďování všeho, co nějakým způsobem pojednává o městě Stříbře.

Při té příležitosti bych rád vyjádřil upřímné poděkování všem, kteří mi umožnili seznámit se se svými sbírkami obrazové dokumentace, stejnou měrou pak i těm, kteří mi v soukromých rozhovorech ochotně pomohli rozšířit moje vědomosti v záležitostech dané tematiky.

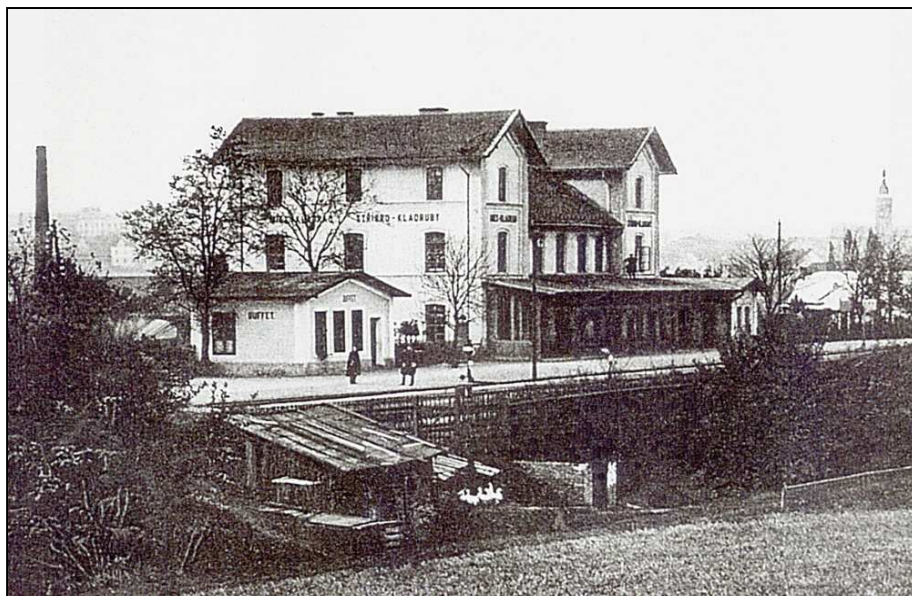
Současně i však musím laskavého čtenáře požádat o značnou dávku shovívavosti, neboť ne všechny předložené fotografie je možno po technické stránce zařadit do kategorie zdařilých. A to často v takové míře, že i zázraky počítačového kouzelnictví zde vyznějí naprázdno. Osobně ale v podobných případech zastávám názor: „Lepší špatná fotografie, nežli žádná fotografie“.

Takže – pojďme do světa fotografií.

První snímek dokumentuje existenci samostatného objektu nádražní restaurace, což je ona přízemní stavbička vlevo od staniční budovy. Přibližně stejnou podobu si hospůdka zachovala až do svého zboření. Dataci snímku bych si dovilil odhadnout přibližně na první desetiletí 20. století.

Druhým snímkem se pak dostáváme cca do první poloviny let padesátých téhož století. U příležitosti jakési akce místní obce baráčníků je v záběru zachycen i betonový kvádr malé pevnůstky. Uvážíme-li atmosféru panující v oněch letech, jednalo se ze strany pana fotografujícího o čin hraničící se špionáží, sabotáží, vlastizradou ...atd. Již v dobách c.k. mocnářství totiž Haškův putimský strážmistr Flanderka považoval fotografování nádražních objektů za počínání navýsost nebezpečné, ohrožující bezpečnost státu a tím i Panovnického domu.

V příštím dílu budeme pokračovat směrem ke starému mostu.

ČTENÁŘI NÁM PÍŠÍ ...

KOUŘIT NEBO NEKOUŘIT

...také Vám vadí zakouřený vzduch, který po určité době bývá na každé akci pořádané ve stříbrském kulturním domě? Kuřáci samozřejmě nebudou souhlasit, ale myslím, že je od nich neohleduplné obtěžovat nekuřáky, kteří na zakouřené prostředí nejsou zvyklí (a ani si na něj zvykat nechtějí). Mně osobně nedýchatečný vzduch většinou pokazí zážitek z celého plesu. Nechápu, proč je možné na plesech konaných například v Plzni omezit kouření alespoň v sále (kouří se buď v chodbách nebo před budovou), jen ve Stříbře se stále necháváme kouřem obtěžovat. Nevšimla jsem si, že by v kulturním domě bylo tak dokonalé odvětrávání, aby stačilo na tak vysoký počet kouřících v sále. Myslím, že by nebyl velký problém, aby se kouřilo pouze ve vstupní hale (vestibulu). Pokud se nemýlím, kulturní dům je veřejná budova, tudíž by se i na něj měl vztahovat zákaz kouření ve veřejných prostorách. Na úřadech, ve školách, kinech, divadlech a ve většině restaurací se již zákazu přizpůsobili. Nemyslíte, že by se s tímto problémem mělo začít něco dělat?

Lucie Zelenková

DOPIS

Chtěl bych reagovat na článek o autobusové dopravě ve zpravodaji č.2. Nemyslím si, že by byl nový jízdní řád a městská autobusová doprava jako taková v něčem dobrá. Vzdychám s paní Volínovou, kde jsou ty časy, kdy jezdily autobusy málem ke každému vlaku, i o sobotách, nedělích a svátcích? Já si to pamatuji i v jiných „městysech“ a obcích. A Vy, pane místostarosto? Také se mi nelíbilo, že jsem musel v prosinci i o vánočních svátcích „šlapat“ ve svých (68) letech mnohokrát na nádraží ČD a zpět. Byl jste zvolen proto, abyste pomáhal lidem a ne svému prospěchu. Problémy jsou od toho, aby se řešily a ne, aby se hledaly cesty, jak to nejde udělat!

Ján Považanec

ODPOVĚĎ...

Společně s ČSAD jsme se snažili obsloužit autobusy ty vlakové spoje, které slouží lidem k cestě do nebo ze zaměstnání a škol. Město netvrdí, že MHD je zcela dokonalá, i tak jezdí v průběhu dne mezi pátou hodinou ranní a devátou večerní z vlakového nádraží směrem do centra města sedmnáct autobusových spojů. Dokonce devatenáct autobusů pak zajíždí z města k vlakům. Pokud se stane, že

řidič nedodržuje jízdní řád či čekací dobu na vlakovém nádraží, jedná se o selhání jednotlivce, které by mělo být řešeno s ČSAD. Město stížnosti ČSAD předává a požaduje vysvětlení, mnohdy se ale ukazuje, že nejsou oprávněné. Přesto mohu předem slíbit, že na začátku března vyhodnotíme společně s ČSAD provoz MHD v prvních dvou měsících roku a bude-li třeba někde zjednat nápravu, určitě tak učiníme.

Pavel Tóth, místostarosta města

MĚSTO STŘÍBRO

Vyhlašuje podmínky pro získání finančního příspěvku (dotace) nebo finančního daru z rozpočtu města Stříbra na rok 2007 pro neziskové organizace a občany města Stříbra.

VŠEOBECNÉ PODMÍNKY PRO ZÍSKÁNÍ PŘÍSPĚVKU:

- 1) Sídlo organizace nebo trvalé bydliště občana je ve městě Stříbře
- 2) **Žádost je podána do 30. března 2007** (rozhodující je datum přijetí podatelny MěÚ Stříbro)
- 3) Zpracovaný projekt a přiložené následující doklady:
 - a) popis činnosti organizace nebo občana popř. jednotlivých oddílů
 - b) vyčíslení nákladů na akci
 - c) vyčíslení spoluúčasti žadatele na akci (nejméně 30% z celkových nákladů)
 - d) čestné prohlášením, že nemá vůči městu Stříbře ani vůči organizacím, které město založilo nebo zřídilo žádné závazky po lhůtě splatnosti
- 4) Finančních prostředků lze použít **ke krytí nákladů spojených s organizací akce** (nájemné za prostory pro akci, zajištění technických požadavků a služeb při akci, cestovné, náklady na propagaci akce, poplatky či daně spojené s pořádáním akce, na ceny určené pro vítěze) **nebo na náklady spojené s provozem organizace (poplatek za telefon, náklady spojené s internetem, materiálové vybavení organizace, náklady na opravy a údržbu zařízení organizace, poštovné, mzdy zaměstnanců, cestovné)**. Příspěvek lze použít pouze na konkrétní účely schválené zastupitelstvem města nebo radou města a vyspecifikované smlouvou o poskytnutí finančního příspěvku schválenou zastupitelstvem města nebo smlouvou o poskytnutí finančního daru.
- 5) Poskytnutý příspěvek neřeší celkové výdaje spojené s akcí, ale jedná se pouze o jeden ze způsobů možných příjmových zdrojů na její zajištění. Podmínkou pro poskytnutí finančního příspěvku je finanční spoluúčast žadatele ve výši minimálně 30% požadovaného příspěvku. Zdokladování finanční spoluúčasti bude součástí závěrečného vyúčtování poskytnutého

příspěvku dle podmínek uvedených ve smlouvě.

6) Žadatel je povinen v případě nevyúčtování nebo neoprávněného použití poskytnutého příspěvku dle podmínek uvedených ve smlouvě jej neprodleně vrátit v plné výši na účet města. Podle §22 zákona č. 250/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů, ve znění pozdějších předpisů je porušením rozpočtové kázně neoprávněné použití či zadržení peněžních prostředků patřících či svěřených územnímu samosprávnému celku.

7) Na příspěvek není právní nárok.

8) Schváleno na 6. schůzi RM dne 07.02.2007.

Statistika o obyvatelstvu

Stříbra a jeho městských částí za rok 2006.

Žilo zde	7910
z toho ženy	4222
z toho muži	3688

Ve Lhotě žije 75 obyvatel, 39 mužů a 36 žen.

V Otročině je 39 obyvatel, 19 mužů a 20 žen.

V Milíkově je 67 obyvatel, 32 mužů a 35 žen.

Na Butově žijí stále 2 muži, ostatní jsou majitelé a hosté víkendových stavení.

V Jezercích je počet stálých obyvatel 11, z toho je 6 mužů.

Nejpočetnější místní částí Stříbra jsou Těchlovice, kde žije 175 obyvatel, 88 mužů a 87 žen.

Za rok 2006 se narodilo 74 dětí, stejně jako v roce 2005, ale dívek bylo v roce 2006 39 a chlapečků jen 35.

Dvočata se narodila celkem 3x, docela zajímavé je, že vždy je to chlapec a děvče. Zuzanka a Zdeněk, Jan a Marie a Petr a Kristýnka.

Mezi jmény jsou exotická Nikol a Nicole, pak máme Valérii, Charlotte, Claudii, Elizabeth i Elišku. Z kluků mě zaujal svým jménem Jonáš a Eliáš, pak chlapec, který jako jediný dostal dvě jména: Vilém Miroslav. Jinak rodiče pojmenují své děti tolika různými jmény, že se téměř neopakují.

Nejstaršími občany zůstali pan Karel Mužík a paní Kateřina Argmannová. Oba se narodili 1910. Paní Terezie Feilová se narodila 7.5. 1899, zemřela v prosinci 2006. Byla tedy nejstarší občankou za rok 2006. Přistěhovala se do Stříbra až v lednu 2006.

V roce 2006 zemřelo 62 obyvatel.

Přírůstek o 105 obyvatel proti roku 2005 je tedy mezi těmi, kdo se do našeho města přistěhovali.

Na naší radnici uzavřelo sňatek 58 párů, obvykle Čechů. Žení se a vdávají u nás také Němci, Ukrajinci a Slováci. Jeden ze sňatků byl uzavřen v minoritních zahradách, bylo to v létě a počasí svatebčanům přálo.

Jindřiška Netrvalková

RECENZE
LADISLAV KAJABA

BŘEZEN

Milačky a milci filmů, buďte přivítání, letos už potřetí, u další porce filmů našeho kina. A když měsíc třetí, tak hned i tři české filmy. Tož začneme s nimi...

Škoda té, až moc okaté, televiznosti... **Pravidla lži** jsou v rámci české kinematografie rozhodně osvěžujícím a odvážným počinem. Zajímavý scénář, konflikty, které nepůsobí uměle (čehož se znalý divák může bát nejvíc), skvělí herci... Tvůrci nejenom že byli velmi schopní, ale měli i spoustu zajímavých nápadů, což ve filmu často dávají najevo. Jediné, co tedy film totálně shazuje, je evidentní nedostatek peněz, které na film byly (holt, nejsme Amerika, ale tam je problém zase jiný). Je to vidět jednak na velmi televizní kameře (byť se to maskuje, jak to jde) a především na (dost) otravné hudbě. Rozhodně musíme vyzdvihnout herecké výkony Jiřího Langmajera a Jaromíra Dulavy. A skvělou hlasovací scénou. Langmajer je satan!

Naopak, peníze nechyběly (přiznaný údaj 80 „melounů“) při realizaci filmu **Obsluhoval jsem anglického krále**. Je to událost roku nebo není? Film má ambice proniknout na zahraniční trhy (viz např. poslední Berlinále). Kritici píšou, že žádná sláva, diváci naopak na film (zatím) chodí. Každopádně je to vítězství trpělivosti – Hrabal sám napsal román za 18 dní, bitva o práva na zfilmování románu trvaly přes 3660 dní. Co můžeme vidět? Hlavního hrdinu hrají dva herci se společným hlasem (bulharský Ivan Barnev a náš Olda Kaiser, hlas Kaiser), dále něco slovenských herců, něco českých, něco německých, v roli etiópského císaře Tonya Graves a hodně hanbatých, ale hezkých slečen! Velkou reklamu na plzeňské pivo (je to také úplně poslední záběr filmu). Doporučuji si přečíst román, shlédnout hru (má momentálně na „repertoaru“ plzeňské Komorní divadlo) a potom zajít na film a porovnávat. Budme (doufejme příjemně) překvapeni!

K filmu **Kvaska**, se musí přistoupit jako k pohádce o „Popelákově“, který ke štěstí dojde a na konci se ukáže jako pěkně nevděčná svině. Jedině takhle bude divák (-čka) spokojen. Dost dobrý je Roman Pomajbo jako režisér a Dan Landa, který si ze sebe v roli Františka vysloveně dělá p...l. Jinak je to profesionálně zdatně odvedená záležitost, která nenudí a až na pár výjimek (Jana Vaculíková a na začátku filmu Jiří Korn, který se ale postupem od prvotní pózy dostává k sympatickému civilismu) velmi nenucené a příjemné

herecké výkony. Typické divadlo Kalich, čistě pro příznivce tohoto divadla, jeho herců, jejich hereckého projevu a Landovy hudby. Ostatní vstupují jen na vlastní riziko. Tohle není film, ale "pouze" další hra známého divadla, tentokrát ovšem zaznamenaná na filmový pás...

Malá miss Sunshine vám nepřijde jako komedie, i když pár vtipných scén by se tu našlo, ale jako tak trochu nepravděpodobné drama s jednoduchým příběhem a debilním koncem. Členové rodiny jsou svým způsobem velice zvláštní a oně zvláštní atmosféře v rodině přispívají hlavně velice slušné herecké výkony. Zvláště stále zajímavější herec Steve Carella, který zahrál post-traumatizovaného sebevraha vcelku originálně. Dalo by se říct, že celý film se staví jenom na dialogích, které zato nenudí, ale jsou brány s vážností a docela by se hodilo je okořenit trochou humoru. Krom toho ještě zaujme hudba, která celkově film vyzdvihuje o stupeň výše.

Nenáročná hříčka s celkem milými postavami (na Wallace a Grommita ovšem nedosahují) a dobrým tempem ve scénách, kde někdo někoho honí, něco s něčím bojuje atd. Následující morální poučení (nemít kamarády - jó to vadí, to vadí) je povinnost pro dětičky. Záležitost na jedno pokoukání. Na víc **Spláchnutej**, animovaný příběh Roddyho - myšáka z lepší společnosti, nemá...

Tož skvělá práce, Ridley (rejža mezijiným Vetřelec, Blade Runner, Gladiátor)! Provětral si klasická "hluboce lidská" klišé o přerodu sobce z londýnského akciového trhu v bodrého chlapíka omámeného francouzským vínem. Jenže tys to, chlape jeden, zvládl zřežirovat s takovou energií a vnitřní šťávou, že divák má cukání hned po příchodu domů rezervovat dva lístky do Provence. :-). Pohodový film s oprýskaným poselstvím, ale vášní v srdci. *Návrh recenze - koukat pouze se sklenkou dobrého vína.* Dobrý ročník dodá nejmenovaný vinný sklípek v podzemí Kalichu (ten vpravo, of course), **Dobrý ročník** dodá naše kino.

Příběh zrození nějak nemá koule a přitom to má docela potenciál. Sterilní biblické omalovánky se závěrem jako vystřiženým ze svatých obrázků našich babiček. Doslovněji to snad už nešlo. Nepopírám, že některé scény a záběry jsou líbivé, ale celkově mi připadá, že je to hrozně vypiglované. Chtělo by to nějakou špinavější emoci a hlavně silnější příběh (to je lepší shlédnout Poslední pokoušení Krista od Scorseseho). Hodně špatná věc, nejlépe zapomenout.

Takový neurážející průměr (nebo podprůměr?), film nenudí, ale ani nijak nezaujme a patrně se na něj rychle zapomene. Je tam sice pár vtípků, ale pro **My dva a křen** označení komedie je

trochu moc a romantický film to není už vůbec, zkrátka těžko tento snímek někam zařadit. Je to prostě takové nemastné, neslané, ale úplná ztráta času to určitě není. Určitě příjemná záležitost pro deštivé a chladné odpoledne...P.S.- počkejte si na potitulkovou scénu s Lancem Armstrongem...

Gibson je magor, ale to se ví už od Umučení Krista (viz scéna 39 ran bičem a cáry krvavého masa, následně /na protesty diváků/ vystřihnuté). Je fascinující, jak tam i v Apocalyptu naprosto dezinfikuje jakýkoliv náznak myšlenky (až na ten závěr) a jde mu jen o co nejdetailejší zobrazení brutálního násilí. To sice taky má něco do sebe, ale osobně si raději pustím jedničku Kill Bill. Ta si na nic nehraje. První hodina **Apocalypt** je nesnesitelně dlouhá, naštěstí v té druhé konečně dojde na honičky po pralase. Ty jsou dobré, hrdina běhá lépe než náš Zátopek (gór po tom zranění šípem je frajer) O mayské kultuře se nedozvíme nic (kromě toho, že lidem vytrhávali srdce z těla, pak jim sekali hlavy a měli piercing z lidských kostí), celé se to mohlo odehrávat vlastně kdekoliv a kdykoliv. Tady „zlí“ Indiáni honí ti „dobré“. Mel G. by možná neměl tolik chlastat (a potom blbě kecat) a vrátit se ke svým režisérským kořenům...

Budete se smát, potečou vám slzy dojetí a užijete si vskutku krásné narážky na historii Hollywoodu. To vše v krásném vánočním balení. Láska nebeská to rozhodně není, ale i tak si **Prázdniny** každé Vánoce (možná...) rádi pustíte. Když si začnete přát, aby se už konečně všichni utopili, ať je už konec, bude jasné, že se tenhle film zrovna nepovedl. **Odsouzení zemřít** měl vyjít rovnou na DVD, v kině jen vypadá jako ještě větší blbost (než jsme čekali, že?). Ostatně všech šest herců hraje převážně v TV filmech a seriálech (dítětem a traumatem vybavená hrdinka dokonce i v české Redakci) a jejich výkony tady tomu odpovídají. Zřejmě rozhodovalo, že umějí plavat. Posledním závažím, které stahuje film pod hladinu, je opravdu, ale opravdu, pitomý konec. Zkázonosná nuda. Řečeno ještě stručněji - dvouminutový shot ze zpráv na Nově roztáhnutý na celovečerní délku. *Nikdy více (práce republice, to byla naše agitace. O té (ne)práci by někteří naši spoluobčané specifických vlastností uměli vyprávět – naprosto politicky (ne)korektní poznámka na závěr).*

Ještě s dovolením připomínám svůj e-mail laco.kajaba@quick.cz, kde rád přijmu vaše připomínky k této nebo jiné recenzi. Zatím se nikdo neozval, panák čehosi komusi stále čeká...

Tak nashledanou příště, taky v bláznivém měsíci...

1. TURNAJ

Stříbrské squashové ligy 3.2.2007

V sobotu 3.2.2007 proběhl, účastníky již dlouho vyhlášený, squashový turnaj ve stříbrské sportovní hale. Jednalo se o úvodní podnik vznikající squashové ligy. Na ranní prezentaci dorazilo celkem 20 squashových borců, přičemž rovný tucet hráčů z nich absolvoval i vůbec historicky první squashový turnaj ve Stříbře, dubnový Squash Open 2006. Organizátoři turnaje se nezměnili, byli jimi opět Miloš Kačer a Petr Kocek. To vše pod záštitou TJ Baník Stříbro.

Základní část turnaje probíhala ve čtyřech pětičlenných skupinách. Postup do vyřazovací fáze turnaje si zajistili vždy jen dva nejlepší z každé skupiny. Ostatní hráči hráli již jen zápasy o umístění. Ve skupinách se po leckdy lýtých bojích nakonec přeci jen prosadili favorité Jaroslav Pašek, Martin Zeman, Jan Bláha, Michal Samec. K nim se na druhých příčkách přiřadili hráči z druhých míst, jmenovitě Miroslav Votava, Aleš Tolar, Daniel Kroutil, Jan Krauskopf. Těsně před branami čtvrtfinále, tedy na 3. místě ve skupině, zůstali Petr Kocek, Miloš Kačer, Jan Zíka a Martin Valíček, kteří si to mezi sebou rozdali „pouze“ o 9. až 12. místo. K nejtěžšímu překvapení turnaje patřilo beze sporu vyřazení Samec už ve čtvrtfinále, kdy ztroskotal na pozdějším bronzovém medailistovi Kroutilovi. Do semifinále se tedy kromě zmiňovaného Kroutila probojoval i obhájce dubnového prvenství Pašek, dále pak Bláha a po celý turnaj suverénně hrající Zeman, který v základní skupině ztratil pouze 6 míčků a byl s Paškem a Samcem pasován již od začátku na favorita turnaje. Očekávání se naplnilo a ve finále se potkali právě Pašek se Zemanem. Ve finálovém utkání, které bylo jednou z ozdob turnaje, se hrál výborný squash i přesto, že hráči už měli v nohách plných 6 utkání během 6 hodin. Po setech 9:5 a 9:6 nakonec vyhrál a tím pádem i obhájil předešlý titul Pašek.

Při závěrečném ceremoniálu došlo k předání pohárů, diplomů a věcných cen. Vítěz několika slovy zhodnotil turnaj, který se z ohlasu hráčů zdá se podařil. Samotná herní úroveň se oproti dubnovému turnaji zvedla a během hry nebylo nouze ani o kuriózní okamžiky, jako nastřelení soupeře míčkem, „bodyčky“ zadní prosklené stěny či srážky hráčů uprostřed hřiště. Squash však není hokej, squash dělá squashem čistá technika, precizní údery a promyšlený taktický pohyb hráče po hřišti a vše citované bylo v závěrečných kolech turnaje vidět v míře veliké. Ostatně přesvědčte se sami na www.strebro.net, kde naleznete bohatou fotogalerii z turnaje.

Pokud vás tento sport zaujal nebo dokonce chodíte pravidelně hrát do sportovní haly, neváhejte a přihlaste se

do Stříbrské squashové ligy, která se právě rozbíhá. Na výkonnost nehleďte a nenechte se odradit nějakými obavami. Poznáte různé styly hry různých hráčů, pobavíte se a zdokonalíte svou hru.

Na úplný závěr chci poděkovat hráčům za perfektní výkony, fair-play chování a celkově výborný přístup, který nám usnadnil organizaci. Velký dík samozřejmě patří také směrem k zástupcům Baníku Stříbro, kteří nám opět usnadnili uskutečnění tohoto projektu. Děkuje vám všem.

Zájemci o squashovou ligu necht' kontaktují přímo mou osobu na tel. číslo 606 755 481, případně emailem na milos.kacer@seznam.cz, a nebo se informují a přihlásí přímo na baru ve sportovní hale TJ u pana Vlčka či paní Šragové. Ve squashové lize bude vypsána i kategorie žen, podmínkou ovšem bude start minimálně pěti squashistek.

Miloš Kačer.

Turnaj středních škol

V úterý proběhlo v Rokycanech regionální kolo soutěže středních škol ve florbale, kam se po okresním kole v Tachově celkem lehce probojovalo i stříbrské gymnázium. Tým byl převážně složen ze členů stříbrského FBC, a proto byl očekávaný dobrý výsledek. Výkon, který tým předvedl v Tachově, však nebyl takový, jaký by si hráči představovali. V Rokycanech musel tým předvést o mnoho lepší výkon. Systém turnaje – „každý s každým“, hrací čas 2x10 minut, jeden postupující. V prvním utkání se Stříbro utkalo se silným družstvem plzeňské „stavárny“. Zápas byl velice vyrovnaný, ale po čistém souboji byl vyloučen Petr Šíma, hráč Stříbra a Plzeň tuto přesilovku v poslední sekundě využila. Zápas nebyl ještě u konce a Stříbro 2x skórovalo, jenže rozhodčí ani jednu branku neuznali pro postavení v brankovišti a sekání. Stříbro tedy prohrálo nespravedlivě 1:0. O zápase by se dalo říct, že byl sehrán spíše rozhodčími než hráči obou týmů.

Druhý zápas Stříbro nehrálo po zklamání svojí hru a dravý Horšovský Týn trestal chyby stříbrských. Přišla tedy další prohra, tentokrát 1:2. V třetím zápase proti silným Rokycanům se opět ukazovala vyrovnanost obou týmů. Stříbro mělo více šancí, ale nemohlo proměnit. Několik sekund před koncem se nakonec podařilo ze závaru před brankou Stříbra skórovat. Stříbro porazilo tedy postupující tým 0:1. Posledním, čtvrtým zápasem s Blovicemi se turnaj uzavíral. Stříbro už nemělo co ztratit, a tak konečně hrálo „na pohodu“. Tým Blovic podlehl 5:0. Na turnaji nastoupily týmy, ve kterých hrálo mnoho ligových hráčů. Úroveň byla na středoškolský turnaj vysoká. Menší hřiště a zkrácený čas utkání změnil styl hry a také většinou

rozhodoval jediný gól. Gymnázium Stříbro určitě mělo na postup a nepomohlo by mu ani tak pověstné štěstí jako spravedlivé rozhodování zápasů. První a postupové místo obsadilo Gymnázium Rokycany, druhé Střední prům. škola stavební Plzeň, třetí Gymnázium Stříbro, čtvrté Horšovský Týn a poslední páté Blovice.

Marek Vařenka

HISTORIE ZÁPASU...

Ve Stříbře každý týden poctivě trénují mladí zápasníci v tělocvičně místní ZŠ v Mánesově ulici.

Jak dlouho se tento sport ve městě provozuje? O tom jsme si povídali s trenérem Tomášem Adamem. „Zápas ve Stříbře má dlouhou tradici. V 60. letech 20. stol. zde byl vojenský oddíl Dukla Stříbro, který položil základ současného klubu. Po zrušení stříbrské Dukly převzal v 70. letech zápasníky Baník Stříbro. Zodpovědnost za udržení zápasu ve Stříbře, tehdy vzali na svá bedra bratři Lev a Boris Goldobinovi. Díky těmto dvěma trenérům se mohou současní borci i dnes věnovat tomuto starému sportu, jehož tradice sahají až do starého Řecka, kde byl v roce 776 př. n. l. na 18. olympiádě její součástí. I přes nepřítelů tréninkových podmínek, za nichž se pod trenéry Goldobinovými trénovalo, se dosahovalo obrovských úspěchů jak na republikové úrovni, tak na mezinárodních žíněnkách (např. titul Mistr ČSSR- Tomáš Adam, Jaroslav Gabčo, 4. místo na ME ozbrojených složek Jiří Kožíšek) a to nepočítáme tituly MČR a mnoho dalších úspěchů, kterých bychom bez těchto dvou obětavých trenérů nikdy nedosáhli. Nezbyvá, než jim složit hold a dík za vše, co pro zápas ve Stříbře udělali,“ řekl nám Tomáš Adam. Budeme věřit, že i současným trenérům (T. Adamovi, J. Kožíškovi, M. Jandovi), kteří převzali štafetu po těchto dvou výjimečných trenérech, se podaří navázat na jejich úspěchy a se svými svěřenci budou reprezentovat dobré jméno zápasu Stříbro, které se tak dlouho budovalo. V líhni stříbrských zápasníků jsou i velké naděje. Jedním z nich je šestnáctiletý Jiří Svoboda, který obhájil titul Mistra republiky.

ŽIVOT MĚSTA Z POHLEDU HISTORIE

připravila Jindřiška Netrvalová,
kronikářka města Stříbra

ANDĚLÉ NA MOSTĚ BYLI

Starý kamenný most přes řeku Mži se stal svou mostní věží symbolem Stříbra. Malují ho malíři, fotografují fotografové a vyjímá se na nejrůznějších publikacích o našem městě.

Čím si zasloužil takovou pozornost?

Určitě mostní branou, která má v Čechách obdobu jen v dvou branách na Karlově mostě v Praze. Pak také sevřeným údolím geologicky nejstarší řeky v české kotlině, která tak bezelstně a vytvářele zobrazuje most a věž na něm.

Šly tudy dějiny, nic jiného jim nezbývalo, protože to umožňoval tok řeky, brod a později různé mosty, až ten, co dožil našich let a co byl téměř 400 let jediným stříbrským mostem. Přesně roku 1560 je postaven kamenný most s věží a 19. 11. 1954 otevřen most Míru, na který pak navázal obchvat města, dokončený 1. 9. 1972.

Kamennému mostu věnuje město a různé nadace ročně i několik miliónů korun, aby zůstal zachován dalším generacím.

Také v roce 2005 se zaskvěla na mostě ve vší kráse kopie sochy Jana

Nepomuckého hlavně zásluhou nadace firmy Alcoa Fujikura Czech. Akademický sochař pan Jaroslav Šindelář sochu zrestauroval, pan děkan Jiří Hájek ji vysvětil a tehdejší starosta pan ing. Svoboda měl proslov. Celou touto slávou se opět ve Stříbře objevila otázka, kde jsou dva andělci z postranních podstavců, jak vypadali, že nikdo nezná žádnou fotku, ačkoliv most byl tolikrát fotografován ze všech stran. Ani v nejstarší české historické knize Soupis památek historických a uměleckých v politickém okrese stříbrském, kterou v roce 1908 sepsali pánové Jaroslav Kamper a Zdeněk Wirth, fotografie není. Na okraj chci poznamenat k této knize, že ji vydala Archeologická komise při České akademii císaře Františka Josefa pro vědy, slovesnost a umění z podnětu svého prvního předsedy Josefa Hlávky (to je ten mecenáš z Lužan u Přeštic). Zase jsme si nežili my Češi v žaláři národů Rakouska-Uherska tak nekulturně.

A zpět k andělům. Paní Ivana Osmiková, pracovnice MÚ Stříbro, odbor výstavby a územního plánování, památková péče, položila tuto otázku ohledně soch na našem starém mostě panu Viktoru Kovaříkovi z odboru restaurování NPÚ ÚP v Praze, který píše knihu o Lazaru Widmannovi, barokním sochaři, autoru všech těchto soch nejenom ve Stříbře. Pan Kovařík dne 29. 1. 2007 poslal scan fotky z archivu i s číslem inventárním. Andělé přistáli ve Stříbře. Pan Kovařík se také dotazuje, jestli stále uvažuje naše město o obnově těchto dvou sošek u Jana Nepomuckého na starém mostě. Odpověď zatím neznám, ale podle toho, jak reagoval současný pan starosta Mgr. Nenučil a další pracovníci města, určitě se dočkáme, ožije samotný Ján na mostě a přibudou mu jeho strážci. Mělo by se tak stát, protože andělům bylo přikázáno, aby Jana střežili.

Na zadní straně Jana Nepomuckého je latinský text, že roku 1721 vážený měšťan stříbrský, doktor medicíny Jan František Curtius věnoval a nechal zaplatit sochy na kamenném mostě. Postranní andělíčky pak drželi v rukou oválné kartuše s dalším latinským nápisem, částí žalmu 90, verš 11: **Andělům svým přikázal o tobě, aby tě střežili na všech tvých cestách.** To je překlad pana faráře Jiřího Hájka, pan Viktor Kovařík překládá: Andělům svým přikázal o tobě, aby tě ostříhali na všech cestách tvých. Oba tyto latinské nápisy uvádí i Kamper-Wirth v roce 1908 a jeden je patrný i na fotce z roku 1952, kterou předkládám.

Pan Viktor Kovařík však zpochybňuje, že autorem soch je Lazar Widemann, spíše se jedná o práci z dílny jeho otce Kristiána Widemanna, autora mariánského sloupu na náměstí Republiky v Plzni s replikou gotické madony na vrcholu. (Odborná literatura uvádí obě podoby jména Widemann i Widmann, jde však o téhož sochaře.) Pro

nás, laiky v této oblasti, je důležité, že někdo tak hezkou sochu dal postavit, že ve Stříbře žili bohatí měšťané, kteří utráceli své peníze za umění, a že konečně víme, jak andělíčky vypadali. Ještě bych ráda, aby kulturnímu středisku Stříbro zavolali pamětníci, kteří o sochách andělů něco vědí, protože názory na jejich zmizení se liší. Jední tvrdí, že je odvezlo nákladní auto, jiní že je vandalové shodili do řeky. Možná se objeví i další varianta.

PŘIŠLI NA AMERIKU

Několik desítek diváků si nenechalo ujit zajímavou besedu o Střední Americe, kterou zčásti procestoval sedmnáctiletý Marek Bunk.

Vyprávění doplňovalo také promítání fotografií a videosekvencí. Diváky velmi zajímala životní úroveň, flóra a fauna. Marek nešetřil detaily, popsal i různé setkání s živočichy, například s hady. Jeho cesta vypramenila z touhy za poznáním a tak si vše vychutnal. Patřilo k tomu i koupání jak v Tichém oceáně, tak v Atlantickém. Beseda upoutala návštěvníky celé dvě a půl hodiny a byla velmi kladně ohodnocena.

HYPO STAVEBNÍ
SPORITELNA
G.S.
... tady jste doma

NADSTANDARD[®]
TARIF

ALLIANZ

Pojišťovací kancelář Stříbro, Plzeňská 51
OTEVŘENO PONDĚLÍ AŽ PÁTEK

8.00 – 12.30 13.00 – 17.00

tel./fax: 374 623 171

mobil: 604 790 793

e-mail: jiri.braun@email.cz

... až 7,9%
roční výnos

www.hypos.cz

STUDNY PO NOVU

Vzhledem k množícím se dotazům ohledně nové úpravy zákona, kde se řeší problematika studní, jsme pro vás připravili krátké shrnutí poznatků, které se vám určitě budou hodit. (redakce)

Nakládání s vodami

odběr podzemních a povrchových vod

Ministerstvo zemědělství ČR zahájilo kampaň k některým ustanovením vodního zákona (zákon č. 254/2001 Sb. o vodách a o změně některých zákonů, v platném znění. S ohledem na velké množství dotazů, se kterými se v posledních dnech setkává zdejší vodoprávní úřad, považujeme za vhodné zopakovat některé skutečnosti.

K 1. lednu 2008 zaniká platnost povolení k odběru povrchových nebo podzemních vod, která byly vydána a nabyla právní moci do 31.12.2001. Povolení vydaná po 1.1.2002 nadále platí. Toto se týká povolení pro účely podnikání – vydaná tedy např. právníkům osobám, soukromě hospodařícím zemědělcům pro účely zemědělské výroby nebo napájení dobytka atp. V takovýchto případech je tedy třeba požádat o nové povolení (na předepsaných formulářích – jsou k dispozici na stránkách www.mze.cz – vodní hospodářství – státní správa ve VH – vzory žádostí ve vodoprávním řízení nebo na zdejším vodoprávním úřadě). Výše uvedené **se nevztahuje na povolení k odběru podzemní vody ze zdroje určeného pro individuální zásobování domácností vodou**, tyto jsou dále v platnosti bez ohledu na datum vydání.

Povolení není tedy třeba pro odběr podzemní vody ze studny vybudované před r. 1955. Tento odběr se považuje za povolený (v listinné podobě žádné rozhodnutí vydáno být nemuselo). Pokud zároveň odběr podzemní vody slouží, podle prohlášení odběratele, k individuálnímu zásobování domácností pitnou vodou (např. k vaření, mytí, splachování WC, zalévání zahrady) považuje se odběr za povolený i po 1.1.2008, o žádné nové povolení není třeba žádat. Není podstatné, zda se jedná o zásobování domácností v místě trvalého bydlení nebo v místě rekreační chaty či chalupy. Stáří studny před r. 1955 není třeba prokazovat, pokud by to bylo potřeba, pak stačí svědecky či čestným prohlášením s ohledem na stáří nemovitosti, které je vodou ze studny zásobena atp.

Povolení není třeba, pokud je voda odebírána prostřednictvím veřejného vodovodu a povolení není ani nutné, pokud k odběru povrchové vody (potok, řeka, rybník) není využíváno technické zařízení.

Pokud někdo odebírá vodu bez povolení ze studny vybudované po r. 1955, měl

by požádat o jeho vydání příslušný vodoprávní úřad. Více informací je možné získat na bezplatné informační lince 800 101 197 a na www.zanikpovoleni.cz.

Ing. Dana Rožánková

Pražské modely pro studenty středních škol

Studenti stříbrského gymnázia se i letos proměnili v delegáty jednotlivých států a vydali se do Prahy za účasti v rámci pražského studentského summitu. Asociace pro mezinárodní otázky pořádá pro studenty z celé České republiky tři modely známých světových organizací, za účelem vzdělávání a výzkumu v oblasti mezinárodních vztahů a české i evropské zahraniční a bezpečnostní politiky. I Stříbro se zapojilo do tohoto programu po loňském úspěchu studentů stříbrského gymnázia. Povede se jim i letos stejně dobře?

Jako každý rok otevřela i letos Vysoká škola ekonomická v Praze pro studenty středních škol a gymnázií z celé České republiky modely OSN. Kolem 400 studentů se sjelo 11. listopadu 2006 do Prahy na VŠE, někteří už zkušenosti z předchozích let, jiní zase zvědaví, čeho se dočkají a o čem celá první návštěva bude. Nyní už za sebou mají všichni 3 návštěvy, tzv. workshopy a určitě mnoho zkušeností, ale to hlavní všechny ještě čeká. Do konce zbývají ještě 2 workshopy a pak závěrečná konference, která celý model zakončí.

A jak probíhají jednotlivé workshopy? Začíná se mezi 09:00 – 10:00 v aule na VŠE. Dopolední „jednání“, jak je setkání nazváno, se skládá obvykle z přednášek, po kterých následují dotazy studentů, kteří se účastní modelu v roli delegátů jednotlivých zemí. Delegace bývají obvykle složeny z pěti či více lidí. Každá delegace zastupuje jeden stát a každý delegát je přiřazen do svého výboru.

Výbory pak tvoří odpolední část workshopů. V jednotlivých výborech (Rada bezpečnosti, WHO, Komise pro udržitelný rozvoj a tři Valné shromáždění OSN) probíhá program odlišně. Přednášky, diskuse, prezentace vlastních názorů, komunikace a debaty s ostatními delegáty. Každý workshop má jedno téma (odlišně pro jednotlivé výbory), o kterém se jedná a řeší se jeho problematika. Celý program napodobuje jednání skutečné OSN, tudíž je model OSN poměrně zajímavým prototypem toho pravého modelu. Studentům přinese spoustu věcí; nové informace, obzory a postoje, velkou zkušenost a hlavně možnost prohlédnout si VŠ a vyzkoušet si, jaké to možná jednou bude, pokud se rozhodnou na VŠE studovat.

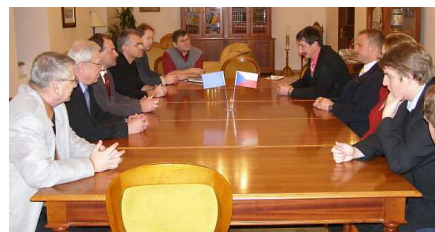
Aby nebylo modelů málo, byl letos poprvé otevřen i model NATO, který na rozdíl od OSN probíhá v angličtině. Kromě možnosti procvičit si jazyk v oblasti politiky, mezinárodních vztahů a diplomacie si studenti utváří i vlastní obraz o tom, jak to asi vypadá při jednání severoatlantické aliance. Model NATO funguje podobně jako OSN s rozdílem, že má jen 3 workshopy a počet delegátů není tak hojný. Do prvního ročníku se přihlásilo zhruba 60 zájemců, z čehož jich bylo vybráno 20. Jednotlivé workshopy pak probíhají ve stejný čas s modelem OSN. První workshop se konal 20. ledna 2007, kdy OSN pořádalo už třetí workshop.

Jako třetí model se chystá model Evropské unie. Na rozdíl od dvou předchozích modelů je určen výhradně studentům vysokých škol a celý probíhá v anglickém jazyce. Každý student zde hájí zájmy jednoho státu v roli ministrů vybrané země. Na rozdíl od dvou předchozích modelů pro středoškolský je model EU výbornou možností, jak si doplnit studium na VŠ z „praktického“ hlediska a potkat lidi se stejnými zájmy. EU probíhá od února do března 2007 v podobě dvou setkání. Vrcholí stejně jako model OSN a NATO závěrečnou konferencí na VŠE. Konference zakončí celé tři modely společným jednáním, trvajícím 4 dny. Studenti budou ubytováni na kolejích VŠE (Vysoké školy ekonomické), kde bude konference probíhat a na kolejích ČZU (Česká zemědělská univerzita). Popřejme jim tedy předem hodně úspěchů a dobrou prezentaci města Stříbra.

Více informací na www.amo.cz

Sandra Štollová

Tachovští radní ve Stříbře

Ve Stříbře se sešly rady města Tachova a Stříbra. Toto setkání bylo první v novodobé historii a jistě bylo pro naše město přínosem. Došlo na výměnu zkušeností, téma se točilo mimo jiné i kolem městské policie, kamerového systému a spolupráce s příspěvkovými organizacemi. Tento rok by mohl přinést mnoho změn.

Zajímavá přednáška o lezení na osmitisícovku byla ve Stříbrě

Velice zajímavý a nevšední večer mohlo prožít 120 diváků ve stříbrském kině Slavia. Tam velice poutavě vyprávěl o své pouti Pákistánem

stříbrský rodák **Jan Krabec**.

Ten v loňském roce společně s kamarádem Janem Vestákem z Prahy vystoupil na 8035 m vysoký Gasherbrum II v pohoří Karakoram. Besedu v kině provázelo promítání fotografií a také filmu. Jak se Honza dostal k tak velké výpravě?? Kořeny sahají do dětství. Jan Krabec se narodil 18.1. 1973 v Plané. Protože má velice aktivní a sportovní rodiče, už odmala s nimi chodil po horách. Tehdy šlo spíše o různé túry a výlety v Tatrách nebo po Šumavě. Koncem studia na Gymnáziu v Tachově se začal o hory zajímat více. Hodně v té době pomohl učitel ze Stříbra Petr Bursík, který mu odkryl krásu Alp a Dolomitů. V roce 1995 pak přišla první větší výprava do Nepálu a Himálajů, kde se mu podařilo vystoupit na šestitisícový vrchol. Vysoké hory ho tehdy naprosto pohltily a přišla touha poznat i další světové horské oblasti. Pokračovaly výlety s lezením v Andách a dalších pohořích. V roce 2004 se uskutečnila první expedice na osmitisícovku. Neúspěch na šesté nejvyšší hoře světa (8201m) Cho Oyu, jej však na čas odradil, ale zároveň se stal odrazovým můstkem ke Gasherbrumu II.

Jan Krabec pracuje v Plzni jako obchodní manažer ve firmě, která má svým zaměřením k horolezectví velmi blízko. Veškerý čas dělí mezi práci, přítelkyni, sport a trochu zbude i na zahradu, jako malý koníček a relax. Přítelkyně Markéta Luňáčková prý byla zpočátku v šoku, ale dokázala se s Honzovou zálibou smířit. „Chvilku mi trvalo, než jsem všechno vstřebala, ale hory mám sama hodně ráda, jsou mi blízké a společně v nich trávíme spoustu času. Faktem je, že jsem to hodně prožívala s Honzou, byli jsme v kontaktu a nakonec jsme spolu byli i na samotném vrcholku Gasherbrumu. Brzo ráno mě ten den probudil telefon.

Volal Honza, že jsou nahoře. To bylo něco neskutečného a na ten okamžik asi nikdy nezapomenu.“ vyprávěla Markéta. I Honzova maminka Jiřina Krabcová se o syna bála. „Víte, neměla jsem žádnou šanci mu cokoliv zakázat. Musela jsem si to „protrpět“. Byla jsem ráda, že má alespoň satelitní telefon. Pořád mě uklidňoval, že to není tak hrozné a náročné, ale když jsem teď viděla film, tak jsem se přesvědčila, že to tak jednoduché nebylo,“ řekla nám Jiřina Krabcová, která dodala, že je ráda, že aspoň prozatím její syn žádné jiné ambice nemá.

Samotný Honza si určitě přehodnotil celý život. „Málokdo věří, že na expedici vůbec nešlo o kopec, ten byl jaksi druhořadý. Pocity z vrcholu jsou nepopsatelné a zanechaly ve mně nezapomenutelné stopy. Ale fantastičtí byli i místní lidé, úžasně divoká a nezkrotná příroda. Prostě nemáte šanci nezačít všechno vnímat jinak. Všechn ten spěch a stres, kterému jsme tady vystaveni, je najednou naprosto směšný,“ vzpomíná Krabec. „Přálo nám s Honzou štěstí, neměli jsme problémy s aklimatizací, s počasím, s lezením, s únavou, vycházelo asi všechno, na co jsme snad jen pomysleli a dobře je i teď. Stačí vnímat reakce lidí na přednáškách.

Asi se daří přenášet trochu té pozitivní atmosféry z Gasherbrumu i sem. A mě každá přednáška zase spolehlivě vrací

daleko a vysoko do kopců a nenechává mě podlehnout shonu kolem,“ přiznal horolezec.

Jan Krabec sice tvrdí, že momentálně necítí potřebu organizovat další výpravu a někam šplhat, ale zasvěcení říkají, že to dlouho trvat nebude a zase se ozve to známé „nutkání“ něco zkusit.

Bazény v Německu lákají

Několikrát ročně jezdí děti ze Stříbra a okolí do bazénu ve Weidenu. Tyto výlety pořádá DDM Stříbro už čtrnáct let. Cesta se rozhodně vyplatí. Pět hodin v bazénu přijde dospělého na 7 eur, to je v přepočtu cca 200 Kč. Za tuto sumu lze ale využít několik bazénů, vířivky, tobogán, saunu, solnou jeskyni, dětský koutek a jiné služby. V místě je i restaurační zařízení, pokud přičteme i jeden velký bazén s velmi teplou vodou, nelze si na nic stěžovat. Personál dokonce ovládá český jazyk. Pro srovnání – v Plzni vás hodina přijde na pouhých 30 Kč, avšak... Teplota vody je nízká, spíše pro otužilce. Plavčík vás vykáže, pokud máte volné kraťasové plavky, a bude trvat na tom, abyste si v areálu koupili plavky nové na tělo. I tak však bazén netrpí prázdnotou. Vysvětlení je nasnadě, v našem kraji jich zatím není dostatek. Na Tachovsku máme bazény dva, jeden přímo v Tachově, druhý v Přimdě. Udržovat je v provozu asi není hračkou, většinou je vykázan prodělek. Proč ale v sousedním Německu je pořád plno Čechů??? Nejvíce si lidé stěžují na nízkou teplotu vody a také by vítali více atrakcí pro děti. Vše jednou určitě bude. Je to o čase a penězích.

Děti z Kladruub jsou velmi optimistické. „Já sem do Weidenu jezdím s DDM rád, už jsem tu byl i sám s rodiči,“ říká Aleš Rubáš. „Tady je toho hodně, můžu jít do velkého bazénu skákat šipky, jezdím na tobogánu, nebo i v divoké vodě. Tohle mít v Kladruubech, to by bylo super,“ přemítá Aleš Rubáš. Děti se hned k nápadu připojily. „To by bylo super, ale kde by se asi na to vzaly peníze? I když já myslím, že každý, aby nemusel dojíždět, by nějakou částkou přispěl dobrovolně,“ zauvažoval Matěj Havránek. No, asi by to nestačilo, ale třeba tyto děti jednou tenhle nápad v Kladruubech prosadí. A třeba tam budou mít takový bazén, že k nim začnou jezdit občané z Německa. Tak určitě neváhejte a příště pojedte také. Protáhněte si tělo ve vodě.

KINO SLAVIA

KINO SLAVIA

Promítáme od 19,30 hodin

01.-02. Čt-Pá

PRÁVIDLA LŽI

(thriller) ČR

05.-07. Po-St

06. i od 22.30hod Út

OBSLUHOVAL JSEM ANGLICKÉHO KRÁLE

(hořká kom.) ČR

08.-09. Čt-Pá

MALÁ MISS SUNSHINE

(komedie) USA

12. Po

KVASKA

(hudební) ČR

13. Út

DVEŘE DOKOŘÁN

(rom. drama) UK+USA

15.-16. Čt-Pá

DOBŘÝ ROČNÍK

(komedie) USA

18.-19. Ne-Po

PŘÍBĚH ZROZENÍ

(drama) USA

20.-21. Út-St

MY DVA A KŘEN

(komedie) USA

22.-23. Čt-Pá

APOKALYPTO

(dobrodř.) USA

26.-27. Po-Út

PRÁZDNINY

(komedie) USA

29.-30. Čt-Pá

ODSOUZENÍ ZEMŘÍT

(thriller) SRN

ODPOLEDNÍ PROJEKCE

Ne 15,00hod. Po 17,00 hod.

11.-12. Ne-Po

SPLÁCHNUTEJ

(komedie)

ANGLIE

BUDE V KD

03.3. ZÁVĚREČNÁ TK

Účastníci tanečního kurzu pro pokročilé budou již mít závěrečnou, kde předvedou, co nového se naučili. Případní zájemci o vstupenky se mohou informovat u účastníků kurzu, kteří je mohou pozvat.

09.3. ŠIBŘINKY

Tradiční maskarní bál pořádaný TJ Baník Stříbro. Zbytek vstupenek můžete sehnat v kanceláři TJ Baník Stříbro.

10.3. DĚTSKÝ KARNEVAL

Aby ani děti nepřišly o možnost pobavit se v maskách, připravilo pro ně MKS a DDM Stříbro taneční zábavu

s programem a soutěžími. Začátek ve 14 hodin. Vstupenky v ceně 20,-Kč můžete sehnat v MKS Stříbro nebo přímo v kulturním domě.

17.3. KEČUP

Pro mladou generaci, ale nejen pro ni, jsme připravili další rockový koncert známé skupiny. Začátek v 21 hodin. Vstupenky možno zakoupit v předprodeji v MKS Stříbro.

30.3. ÚNĚŠOVSKÝ BÁL

Podnikový bál, který již několik let je pořádán v KD. Možná, že budou i nějaké vstupenky u vchodu.

31.3. PYŽAMÁK

Již tradiční bál, který uzavírá taneční sezónu. Akci připravili členové divadelního souboru DIVOCH. Vstupenky je nutné shánět u vedoucí souboru paní Chválové. Začátek ve 20 hodin.

BUDE V KINĚ SLAVIA

14.3. MÁŠA A MEDVÍDEK

Divadelní pohádka pro děti z mateřské školy. Začátek v 10 hodin.

24.3. RYBÁŘSKÁ SCHŮZE

Ke svému rokování se sejdou stříbrští rybáři v 9.00 hodin.

JEDEME DO DIVADLA

VELKÉ DIVADLO

16.3. MANON LESCAUT

Zájezd skupiny V4. Odjezd z AN v 18.00 hodin

MUZEUM VÁS ZVE

2.3. v 18.00 hodin se bude v muzeu konat vernisáž výstavy Radka Weigla. Tato výstava se koná na počest americké herečky a zpěvačky Jennifer Lopez a potrvá až do konce dubna.

POZVÁNKY NA DALŠÍ AKCE

SHERWOOD vás všechny zve v sobotu 17.2. 2007 na country ve společnosti kapely Miki Band. Začátek je v 19.00 hod. Rezervujte si včas místa!

AMK a BESEDA Stříbro vás zvou 3.března od 14 hodin v BESEDĚ na **DĚTSKÝ MAŠKARNÍ REJ**. Vstupné 40,-Kč.

JUBILEA

Už je to tady! Už mě chytla! A nepustí! Utopíme ji! Přineste tekutiny.

Vše nejlepší k **šedesátinám** přejí ženy a muži z rodiny.

ROZLOUČENÍ

Vážení občané města Stříbra, po vzájemné dohodě končí mé působení ve funkci tajemníka Městského úřadu Stříbro a při této příležitosti Vám chci poděkovat za vstřícnost a trpělivost při naší dosavadní spolupráci a popřát Vám vše dobré do dalšího volebního období 2006-2010.

Pavel Novák

VAŘÍME SE ZPRAVODAJEM

Sekané biftečky tety Jožky

Potřebujeme 400 g mletého masa, 1 vejce, 250g syrových brambor, sůl, česnek, mletý pepř, 1 lžičku strouhaného křenu, 1 lžičku kečupu, grilovací koření, 2 lžičky hladké mouky, olej.

Mleté maso prohněteme s vejcem, přidáme třený česnek, strouhaný křen, nastrouhané vymačkané brambory, kečup a dobře promícháme. Přidáme mouku a z připraveného těsta tvoříme malé biftečky, které obalíme v hladké mouce smíchané s grilovacím kořením. Pečeme po obou stranách na oleji. Podáváme s bramborem, kaší, chlebem, teplé i studené.

Blanka Mozdíková

SOUKROMÁ INZERCE

PRODÁM pěkný americký kufříkový psací stroj za 500,-Kč.

Tel.: 374 624 091

PRODÁM Barevnou televizi s DO Tesla color 437, uhl. 57cm.

Tel. 606 370 225

PRODÁM digitální fotoaparát hp smart 635, 3x opt., 4x dig zoom. V ceně karta 128Mb, kabel a baterie.

Tel. 606 370 225

KOUPÍM Byt 3+1 v OV ve Stříbře do 950.000Kč. Platba v hotovosti.

Tel. 732 341 286, 604 989 212

KOUPÍM stavební parcelu, nebo část zahrady s napojením na inženýrské sítě ve Stříbře, cca 600m.

Tel. 604 989 212

KOUPÍM ve Stříbře dům, nebo polovinu domu, popř. výměna za byt 3+1 nadstandard – kol. 2001 a doplatek.

Tel. 606 370 225

NABÍZÍM čištění koberců

Tel. 602 446 936

MAŠKARÁK NA LEDĚ

4. března

od 16 hodin

Pořádá DDM a Lesy Stříbro

Kolik chodí diváků??

Pár řádek o kinech v roce 2006, ale i něco nového o roce 2007

V porovnání s rokem 2005 přišlo do kin ve Stříbře skoro o 1000 návštěvníků více, ovšem do letního kina se chodí stále méně. Návštěvnost byla ovlivněna kvalitou a kvantitou nejen zahraničních, ale zejména ČESKÝCH filmů, které dorazily i díky distribuční společnosti FALCON pouze s malým zpožděním i do kina ve Stříbře. Jiné distribuční společnosti asi nehrají na zisky, a proto uvedení v takovém kině, jako jsme my, je netlačí.

Nejnávštěvovanější filmy roku 2006 a průměr na jedno představení:

Leden	Jak se krotí krokod.	186
Únor	Harry Potter...	121
Březen	Zathura...	14
Duben	Raffáci	102
Květen	Účastníci zájezdu	185
Červen	Doba Ledová 2	109
Červenec	Jak se krotí krokod.	34
Srpen	Auta	97
	Piráti z Karibiku	93
Září	Za plotem	23
Říjen	Kráska v nesnázích	69
Listopad	Ro(c)k podvraťáků	31
Prosinec	Mravenčí polepšovna	40

Takže podíváme-li se na přehled: nejvíce táhnou pohádkové a české projekce. V tomto trendu budeme pokračovat a losování malé návštěvníky nemine. Doufám, že i prosincové promítání mezi vánočními svátky bylo pro Vás přínosem a my slibujeme, že i v tomto roce z něho neslevíme. Pro rok (tedy druhou polovinu) připravujeme změnu, a proto vás chci požádat, abyste do konce června využili co nejvíce šedých kartiček – 5. film zdarma tak, abychom pro vás od září mohli zlepšit tuto službu. Zatím této možnosti využilo 186 spoluobčanů.

Ilja Karásek

VĚRNOSTNÍ KARTY

Pracovně můžeme připravovanou akci takto nazývat. Připravujeme vydávání plastových karet, které budou ve velikosti klasických bankovních nebo klubových karet. Tím pádem ji může mít každý stále při sobě a nebude se stávat to, co se současnými kartičkami, které jsme většinou zapoměli doma na skříni či ledničce. „Věrnostní karty“ budou mít určitou hodnotu a po získání potřebných bodů budete moci mít karty se slevou 30, 50 či 75%. Nejvyšší kartou bude

diamantová, která vás bude opravňovat ke vstupu do kina zdarma po celý rok. Věříme, že se nám tímto způsobem podaří získat další nové diváky a ti „věrní“ budou zvýhodněni. Celá akce by měla být spuštěna od září 2007. O dalších konkrétních údajích k získání „věrnostní karty“ vás budeme informovat v příštích číslech Stříbrského zpravodaje.

Jan Koenigsmark

Modeláři budou soutěžit

První ročník Stříbrského modelářského open cupu čeká na všechny zájemce dne **10. března 2007** v DDM ve Stříbře.

Do soutěže se mohou přihlásit žáci do 15 let. Soutěžit se bude ve dvou kategoriích. Startovné činí 20 Kč za účastníka + 5 Kč za každý další model. Přejímka modelů bude od 8.00 hod do 10.00 hod. Zahájení samotné soutěže je plánované na 10.00 hodin.

Městská knihovna informuje...

V měsíci březnu nabízíme zájemcům naše tradiční začátečnická školení Internetu, kdy si můžete zkusit proniknout do nového světa informací a komunikace

Svět Internetu - dvouhodinová lekce pro úplné začátečníky

Vždy v pondělí 12.3., 19.3., 26.3.2007 od 9.00 do 11.30

V Městské knihovně ve Stříbře, Masarykovo náměstí 437, tel.: 374801159

Přihlaste se včas – každá lekce je jen pro 3 zájemce! Vhodné i pro seniory!

Česko čte dětem

Tohle heslo možná zahlédnete v denním tisku – je to heslo kampaně, která se snaží upozornit na to, že sice jsme státem, který se pyšní stoprocentní gramotností obyvatelstva, ale naše děti stále méně a hůře čtou. U nás v knihovnách to zatím nepozorujeme, protože děti si sice knihy stále hodně půjčují, ale jestli je opravdu čtou - to je otázka. Teprve když děti přivedeme k tomu, aby se písemně vyjádřily, ukáže se, jak žalostná je u některých úroveň jejich vyjadřování a pravopisu. Přitom pravidelná četba čehokoli, ať je to komiks, dětský časopis, pohádky, dívčí románky nebo noviny, významně pomůže každému, protože děti mají nejlepší vizuální paměť, viděné si nejnázne zapamatují a v případě, kdy si v pravopisu nejsou jisté, je vizuální paměť upozorní na chyby. Četba navíc silně rozšiřuje slovní zásobu – tady je nezastupitelná role domácího čtení. Předčítat dítěti pohádku a povídat si s ním o přečteném, vysvětlovat neznámé pojmy – to nemůže nikdy nahradit kazeta, DVD, ani televizní

pohádky zahrané těmi nejskvělejšími herci.

Navíc blízkost a kontakt jsou další věci, které prožitek z četby umocní – můžeme seznámit dítě s novými podněty – autory, literárními postavami, nápady i novými zážitky. Ukázat mu barevnost světa, který nás obklopuje ...

Pro další propagaci čtení připravujeme v tomto roce tyto akce:

Noc s Andersenem **30.3.2007**

Pasování na čtenáře - pro 1.ročníky ZŠ (**červen 2007**)

Veřejná předčítání - **říjen 2007**

To bylo jen krátké a stručné nastínění, co všechno je možné v městské knihovně najít. Pokud naše knihovna nemá knihu, kterou potřebujete, je možné ji sehnat přes tzv. společný fond knihoven ČR. Ve velmi krátkém termínu si ji budete moci u nás vyzvednout.

*Mgr. Božena Solová,
vedoucí knihovny*

MATEŘSKÁ ŠKOLA STŘÍBRO

Přijme i nevyučenou kuchařku nebo maminku na MD do školní jídelny při MŠ Soběslavova ul. do pracovního poměru na 4 hodiny denně od 2.4.-29.6.2007. Pracovní doba od 11 do 15 hodin.

Tel.: 374 623 716

Škola byla plná Indiánů

Netradiční den výuky si vyzkoušely děti v ZŠ na Revoluční ulici. Prožily totiž den Indiánů. „Touto veselou akcí jsme se snažili dětem přiblížit specifika indiánského etnika,“ řekla nám Jaroslava Londová. Děti si opravdu vyhrály. Vyrobity si čelenky, amulety i indiánské obleky. V těch pak absolvovaly řadu soutěží a her.

Nemohlo chybět ani společné posezení u indiánského ohně. „Udělal jsem si čelenku z papíru,“ pochlubila se Pamela Pobořilová. „Nejvíce se mi líbily indiánské tance a taky jsme zpívaly,“ dodala malá slečna. Den Indiánů navázal na PPŠ – Indiánský rok, který má ověřit a prohloubit základní znalosti žáků o Indiánech. Žáci si zároveň vyzkoušely obratnost, rychlost, vytrvalost a schopnost překonávat překážky.

V MUZEU VYSTAVOVALI STUDENTI

Stříbrské muzeum vůbec nezahálí a na lednovou výstavu Místa v srdci ihned navázala další. První patro muzea po celý únor obsadili studenti Karolína Koblenová a Václav Balík.

Vernisáž jejich výstavy proběhla závěrem ledna. O příjemné doplnění slavnostní nálady se postaral Robin Sekanina, který hrál na housle. Výstava zahrnovala zejména díla z posledních dvou let tvorby obou autorů. Vernisáže se zúčastnilo přes čtyři desítky návštěvníků. Přijela i Monika Naruševičová z Kladruha. „Měla jsem o tuto výstavu zájem, a proto jsem přijela. Když jsem viděla první obrazy, měla jsem pocit, že jde o starší a vyzrálejší autory. Překvapilo mě že jsou oba tak mladí,“ řekla nám Naruševičová. Podobně hodnotili i další lidé.

„Výstava se mi velice líbí, obzvláště autorka,“ smál se Valdemar Jansa v doprovodu dvou přítelkyň. „Určitě bych si tu z obrazů vybral, od Koblenové mě zaujaly výtvary z předešlých let, třeba obraz Týden nenávisti a od pana Balíka je velice zajímavý Homelles,“ dodal Jansa.

Sami autoři byli spokojeni. „Jsem trošku zmatená, že jsou tu všichni jen kvůli nám a docela mě to dojalo,“ svěřila se nadějná autorka Karolína Koblenová. Své pocity nám řekl i druhý malíř. „Je mi skvěle, potěšil mě velký zájem a houslista tu navodil skvělou atmosféru. Už jsem jednou vystavoval v křížové chodbě,“ dodal Václav Balík. Večer ještě doplnilo recestické vystoupení DJ

– Ropucho. Oba autoři se shodují na tom, že je možnost dalších výstav, ale nedá se dopředu předurčit, za jaké časové období. Záleží prý zejména na tom, kolik vytvoří nových děl.

NĚCO O AUTOROVI.....

V minulém čísle jsme vám představili autorku vystavovaných obrazů Karolínu Koblenovou. Dnes vám prozradíme něco na druhého autora – Václava Balíka. **Václav Balík** se narodil 18.10. 1987 v Domažlicích. Základní školu až do roku 2003 navštěvoval v Kladruhu.

Nyní je studentem stříbrské obchodní akademie. Co se týče malování, myslí si, že talent mohl dědit. V rodině totiž umí malovat každý mužský člen. Václav je ale všestranný umělec, mezi jeho záliby se řadí i spousta dalších koníčků. Baví jej fotografování, učít se cizím jazykům, rád posedí s dobrými přáteli, nevyhýbá se ani literatuře a psaní povídek. Budoucnost si pečlivě plánuje. „Chtěl bych být designer, nebo spisovatel, či reportér. Nejlepší by bylo vše sloučit dohromady,“ řekl nám mladý malíř. V muzeu vystavoval díla z posledních dvou let. Podobnou zkušenost již zažil, kdysi se jeho práce objevily i při výstavě Babí léto v křížové chodbě.

Studenti viděli simulaci jednání NATO

Model NATO je vzdělávací program určený pro české středoškolské studenty, který simuluje jednání a rozhodovací proces nejvyššího orgánu Aliance, severoatlantické rady.

Tohoto projektu se zúčastnilo 22 vybraných studentů z celé republiky a tři z nich byli i studenti ze Stříbra. Do Prahy se podívali **Veronika Šimová**, **Barbora Šrámková** a **Vojtěch Kraus**.

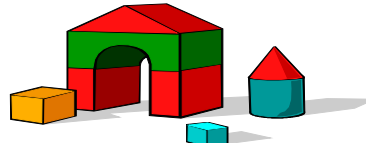
„V Praze jsme strávili celý sobotní den, který byl rozdělen do jednotlivých etap,“ vyprávěla nám Veronika Šimová. „Prvním bodem programu bylo zhodnocení testů a esejí, které jsme si všichni museli připravit na téma – ROLE NATO VE 21. STOLETÍ. Vše muselo být v anglickém jazyce obsahově do tisíce slov. Každý z nás zastupoval jinou zem,“ řekla nám Veronika, která hájila zájmy a bezpečnost Norska, Barbora Šrámková pak Francii a Vojtěch Kraus zastupil Německo. „Pro mě to byla velká výzva, něco nového, co jsem ještě nezkusila,“ vyprávěla nám Šimová, která je i debutářkou a také se zúčastnila týdenního kosmického výcviku v Belgii. Všechny studenty spojovalo nadšení a elán a již se těší na další akce. Barbora Šrámková vidí situaci jasně. „Tím, že jsme se v Modelu NATO začlenili do skupiny našich vrstevníků z různých koutů České republiky, máme možnost porovnávat, jaké vzdělání nám poskytují naše školy. Například v oblasti cizích jazyků jsme se u ostatních setkali s velmi vysokou úrovní. To nás myslím hodně motivovalo.“ Pokud práce i baví, je nejlepší výsledek. O tom je přesvědčený i Vojtěch Kraus. „Hodně mě to bavilo a motivovalo k tomu, abych na sobě zapracoval.“

ZÁPIS DO MATEŘSKÝCH ŠKOL

Zápis dětí se uskuteční dne
12. března 2007

v mateřské škole v ulici
Soběslavova 1003.

09.00 hod. - 12.00 hod.
13.00 hod. - 15.30 hod.

Rodiče si s sebou přinesou
rodný list dítěte, občanský průkaz.
Zápis se uskuteční v kanceláři
ředitelky mateřské školy.

Ve Stříbře vystavuje František Ringo Čech

František Ringo Čech se netají přízní k městu Stříbře, a tak zde také vystavuje své obrazy.

Slavnostní vernisáže v Malé galerii U Rybiček se autor účastnil osobně. Svým humorným představením výstavy všechny uchvátí a rozesmál. „Já se příznám, tady jsem ještě nevystavoval a přitom je Stříbro zrovna takový kulturní uzol. Pana Ryby si vážím jako velmi vzdělaného člověka,“ chválí svého přítele Ringo Čech. „Jinak zde vystavuji takový porevoluční průřez, jsou tu i oleje i grafiky. Samozřejmě jsem do Stříbra přivezl i známý kalendář pro boháče, který nemá pracovní dny,“ směje se všestranný umělec. Všechna díla jsou samozřejmě ke koupi, stačí se domluvit přímo v galerii. Umělec si přivezl také kamarádku a redaktora Jiřího Blažka z Českého rozhlasu. „Já jsem to tak trochu zpunktoval, že se Ringo Čech spřátelil se zdejším podnikatelem Davidem Rybou, u kterého se výstava nachází. Seznámil jsem je a padli si do noty. Ringo je taková renesanční osobnost a má štěstí, do čeho se pustí, to se mu podaří,“ řekl nám o autorovi Jiří Blažek z Českého rozhlasu. Podobné ambice prý projevuje i David Ryba. „Už ve škole byl velmi ambiciózní, máme to prostě v rodině. Začal se vším sám, bez naší pomoci. Umí také hrát na spoustu hudebních nástrojů a má absolutní hudební sluch,“ zdůvodnil synovu lásku k umění otec Miroslav Ryba. Potom je samozřejmě, že spolupráce mezi Ringo Čechem a Davidem Rybou je na tak dobré úrovni.

Výstava zaujala a díky mistrovi vypravování nechyběl ani smích. Ke každému obrazu se totiž František Ringo Čech rozpovídal. „Já si sice obraz nekoupím, ale tvorba je zajímavá,

takový určitý druh umění to jistě je. Zvláště ty názvy to trefně vyznačí,“ ocenil tvorbu Karel Ticháček. Na výstavu navázala řízená degustace vín, což stříbrští jistě ocenili. Vždyť jen málokdo má to štěstí popíjet s hercem, malířem, spisovatelem a sportovcem v jedné osobě. Zvláště když díla dotyčného zdobí sídla po celém světě. Jeho obrazy vlastní například Franko Nero, Arnold Schwarzeneger, Václav Havel, Martina Navrátilová a mnoho dalších osobností.

Ples AFL byl bohatý

Zaměstnanci AFL ve Stříbře vzali své rodiny a přátele a vyrazili na tancovačku. Aby také ne, hrála kapela Ametyst, nechyběl slavnostní přípitek při zahájení šestého ročníku plesu, vystoupila Taneční škola Dance Stod, takže o pěknou podívanou nebyla nouze.

Když připočtete bohatou tombolu zahrnující také dražší zájezdy a k tomu vystoupení ochotníků Divoch, je jasné, že na nudu nikdo čas neměl. „Na tomto podnikovém plese jsem již potřetí a musím uznat, že je pěkný. Mají velkou tombolu vysokých hodnot. Určitě si to tu s manželkou vychutnáme,“ řekl nám Martina Bleša, který je dlouholetým zaměstnancem firmy. Na ples se vyprodalo kolem 650 lístků, jen pár jich zůstalo v pokladně.

„Není sice úplně vyprodáno, ale i tak je tu plno,“ řekl nám Rudolf Šimek. „Měli

jsme dočasný výpadek a doma zůstala řada zaměstnanců, kteří si pro lístky nepřišli. Ale spousta lidí ještě volala o lístky na poslední chvíli,“ dodal Šimek.

Domů se odcházelo v náladě a s bohatou tombolou. „Neseme si domů kolem 30 cen, to se nám vyplatilo,“ směly se účastnice Monika Šebestíková, Ludmila Hrubá a Alena Bouzková. Podnikové plesy mají dlouholetou tradici a zdá se, že i bohatou budoucnost.

Změny v muzeu

Staré vitríny mizí a nahrazují je nové. To je momentální dění ve stříbrském muzeu. Původní zasklené stoly zabíraly spoustu místa a přitom nabídky jen málo k vidění.

Vitríny se postupně zaplňovaly díky šikovným pracovnícím Petře Buchové a Martině Zezulové.

Nové celoskleněné vitríny jsou několikapatrové a vystavené památky jsou vidět z více úhlů. Návštěvníci Městského muzea ve Stříbře se tedy mají v nadcházející sezoně na co těšit.

Staré stoly se zatím uklídí do skladu, o jejich využití se ještě rozhodne.

V tomto duchu by pracovníci muzea chtěli ve vybavenosti expozic pokračovat. Jediným handicapem, který by do budoucna mělo Městské muzeum ve Stříbře mít, je skutečnost, že je daleko od "Václavského náměstí".

Pavel Plánka

Studenti už mají po plesu

Maturitní ples studentů OA ve Stříbře je již minulostí. Veselé hýření a slavnostní stužkování proběhlo v pátek. V kulturním domě ve Stříbře vyhrávala kapela Ametyst z Bezdužic a sál byl doslova nabitý. Nechyběla bohatá tombola, kterou vydávali žáci prvního ročníku Pavlína Veselá a Pavel Berta. „Máme tu 381 cen od 23 sponzorů. Zajímavou výhrou je bezesporu kurs autoškoly,“ řekli nám studenti Veselá s Bertou. Stužkování opět, jak jinak, proběhlo ve velkém stylu a na hlavy se snášela kvanta mincí, jako těžké sněhové vločky.

Však si občas někdo i zatlačil bouli od velké mince. Rodičové byli dojatí. „Mám tu dnes dceru Hanku, je to náš první maturitní ples, tak jsem trochu nervózní,“ svěřila se nám půvabná maminka Hana Duštířová. Budoucí maturanti se netajili radostí z dobře odvedené práce. „Jsem fakt ráda, že se vše daří, zdá se že se to všem líbí,“ řekla nám Pavla Klejnová, která kromě svých rodičů pozvala i přítele Jana Vavříčku.

Po sólu s učitelí přišlo na řadu sólo s rodiči. Stala se i jedna malá kuriózní příhoda, neboť jedna sličná studentka zapoměla provést tatínka, tak si z lítosti vyprosila sólo ještě jedno. Tomu se říká smysl pro povinnost a úcta k rodičům, že??

Nechybělo taneční vystoupení skupina Dance Parade z Tachova a o půlnoci se sálem prohnala jedna minimotorka.

Nejkrásnější večer posledního školního roku skončil úspěšně a nám už nezbyvá nic jiného, než maturantům popřát stejného úspěchu u zkoušek dospělosti. Ačkoliv mají z maturity všichni strach, určitě se vše zdaří. A jak říkají sami studenti, co se nezdaří napoprvé, tak může vyjít podruhé.

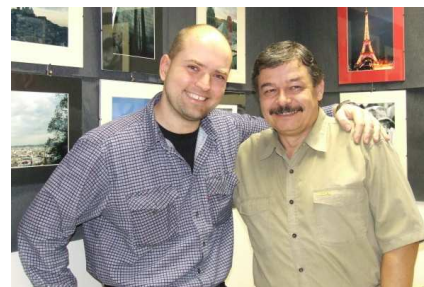
„Maturák se mi moc líbil, ale mám pocit, že už to nikdy neprožiju tak, jako byl ten můj vlastní,“ svěřila se nám Kateřina Perlíková. „Mám i dojem, že nynější maturáky jsou i méně zaplněné,“ dodala Katka. Z toho lze vyvodit jen jedno, nejkrásnější maturitní ples je vždy ten váš!!!! Zrovna tak to platí i o dětech. Kulturní dům tak pomalu končí plesovou sezónu, v březnu nás čekají už jen šibřinky, Únešovský bál a vyhlášený „pyžamák“. Tak rychle shánějte vstupenky.

Paříž uvidíte ve Stříbře

Výstava fotografií z Paříže se nabízí v kině Slavia ve Stříbře. Různé pohledy na toto krásné francouzské město nabízejí veřejnosti Květoslav Jiránek a Martin Šnidauf. Vernisáž výstavy proběhla při pravidelné schůzce fotoklubu. Autoři si sami vybrali téma. „V Paříži jsem byl v době adventu v roce 2006 a snímky tuto atmosféru zachycují,“ řekl nám Květoslav Jiránek. „Fotografuji rád, začal jsem okolo 13-tého roku. Tuto zálibu jsem asi zdědil po svém otci. Můj první aparát byl Flexareta a nejdříve jsem fotil rodinu a známé,“ vzpomněl si Jiránek. Druhý autor Martin Šnidauf také začínal již v dětství. „Fotografování jsem po nikom nezdědil, ale mám foto, jak již v deseti letech držím fotoaparát. Je to opravdu můj koníček, kterému se věnuji už asi 15 let. Vystavovanou Paříž jsem nafotil v loňském roce na jaře, kdy jsem tam byl na dovolené s rodinou,“ řekl nám Šnidauf.

O této dvojici autorů v budoucnu ještě uslyšíte. Fotografové se totiž domluvili, že si vždy vyhraní určité téma a každý je zachytí svým pohledem. Jak se říká, není vždy vše takové, jak to na první pohled vypadá!

Zajímavá výstava potrvá až do konce března v úředních hodinách MKS a při promítání v kině.

Studenti oslavili Valentýna

Valentýnský ples uspořádali žáci SOŠ ve Stříbře. „Měli jsme dojem, že kromě klasických vánočních besídek, které každoročně děláme, chceme dokázat víc,“ řekla nám Eva Sojková z 3.B. „A tak jsme koncem listopadu začali pracovat na přípravách na Valentýnský ples. Víceméně to bereme jako zkoušku na náš ples maturitní, který nás čeká za rok,“ svěčila se nám milá studentka.

Na plese vyhrávala kapela RICHARD Miller REVIVAL z Prahy. Příjemnou podívanou se stala módní přehlídka autorky Zdeňky Kaštovské. „Přehlídky připravuji ráda, naposled jsme předváděli na zámku v Nebílovech,“ řekla nám Kaštovská. „Manekýny si vybírám z řad studentů a modely nám tentokrát zapůjčila Jana Šragová a Alena Tůmová. Přehlídku jsem rozdělila na dvě části, v první se předvádělo sportovní oblečení a ve druhé večerní,“ dodala ambiciózní autorka Zdeňka Kaštovská, která všem děkuje za bezvadnou spolupráci.

Tombola byla velmi bohatá, zahrnovala všeho chuť od kosmetiky až po ořechy a jogurty. „Vyhrála jsem 12 cen z 22 lístků,“ pochlubila se Helena Houšková.

Večer moderoval učitel matematiky David Junek, který také uvedl půlnoční

překvapení. To zahrnovalo předtančení studentů ve stylu 60. let.

Technika bohužel zklamala v půlce programu, ale nikomu to nevadilo a studenti své číslo ochotně předvedli znovu. „Super ples, my máme fakt šikovné žáky na škole. Už si jen musím najít slečnu na valentýnský polibek,“ smál se Jan Koukolník a nebyl sám, kdo hledal.

Nakonec i volných slečen bylo dost. „My jsme z obchodní akademie a přišli jsme s kamarády,“ řekly nám slečny Monika Štroblová a Sandra Volková. Dodaly, že zda dostanou pusy, neví, neboť jedna přítelkyně nemá a druhá přišla bez partnera. Ples se líbil, kdo mohl, pochutnal si na věnečcích a chlebičcích od Jany Šenkapoulové, která je prodávala ve vestibulu. Dobrotu vyrobili sami studenti.

Aktivní sportovec už oslavil padesátku

Stárneme všichni, ale na každém se to projevuje jinak. Na někom to poznáte, jiný pořad vypadá o hodně mladší. Například Antonín Lacina ze Stříbra oslavil v lednu 50 let a vypadá rozhodně mladší. Může snad za to aktivní sport, kterému se věnuje již 40 let???

Co všechno víme o tomto sportovci?

Antonín Lacina se narodil 21.1. 1957 v Plzni. Své dětství strávil ve Slavicích na Tachovsku. Tam také odstartoval svou sportovní kariéru, ještě jako žák základní školy.

„Začal jsem závodit už v páté třídě,“ vzpomíná Antonín Lacina. „Pamatuji si svůj první velký závod, jel jsem za Baník Stříbro 10 km v Kladrubech a zvítězil jsem. Dodnes si pamatuji ten hezký pocit,“ říká sportovec. „Za Baník jsem

jezdil ještě několik let, ale když jsem začal studovat v Plzni, přestoupil jsem na Dynamo ZČE. Tam už se to pořádně rozjelo,“ vypráví Lacina. Z Jeho vyprávění jsme se dozvěděli, že nasbíral spoustu bodovaných úspěchů v tehdy Československém poháru v cyklokrosu, jezdil prý i závody Vítězství. Jeden z nich měl i trasu přes Stříbro. Tehdejší republika se Lacinovi zdála těsná, a tak si vyzkoušel několik startů i v cizině. Nejčastěji to bylo v Německu. Při vojenské službě v Lounech startoval za Duklu. Měl i štěstí, a tak se mu povedlo dostat se i k týmu, kde jezdil Radomír Šimůnek a Jiří Lacina st. „V roce 1993 jsem ale s aktivním sportem skončil a od té doby se věnuji běhu, fotbalu a cyklistice jen v rámci možností – spíše rekreačně,“ řekl nám Lacina, který hraje fotbal za Motor Záchlumí a své horské kolo prohání se stříbrským Cyklodrakem. Sport je Lacinův hlavní koníček, ale zbývá mu čas i na další, a to je cestování. Povedlo se mu žít dva měsíce v Americe a ke svým padesátinám dostal od manželky Heleny poukaz na týden do Alp. V manželství žije spokojeně již 25 let a má také dceru Šárku. Oblíbeným hudebním žánrem je rock, nejvíce poslouchá Black Sabbath a Deep Purple. Má snad i nějaké nefesti? „Já nekouřím a piju málo, spíš jen pivo, nebo občas i slivovici,“ říká o sobě Lacina. „Spíš ujeďu na jídle, mám strašně rád vepřové řízky. Na četbu také moc nejsem a nejoblíbenější knížka je pro mě ta vkladní,“ směje čerstvý padesátník.

Antonín Lacina oslavil své narozeniny ve velkém stylu v hotelu U Branky. Tam pozval všechny své příbuzné, přátele a sportovce. Slavit přijeli i Jiří Lang z Turba, Radek Křemenák z kapely Hewer a Václav Běhavý z Odyssey.